

אכילת קדשים בטומאת הגוף בכרת

זבחים מג:

◇ ת"ק

אכילת בשר בטומאה

והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו וזכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא ז, כ
הנכנס למקדש בטומאת הגוף

כל הנגע במות בנפש האדם אשר ימות ולא יתוטא את משכנו ה' טמא וזכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
טמא יהיה עוד טמאתו בו: במדבר יט, יג

◇ רבי יוסי

והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים (לשון רבים) אשר לה' וטמאתו עליו (לשון יחיד) וזכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא ז, כ

◇ רבי

והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באיש ישרף - טומאת בשר
והבשר כל טהור יאכל בשר: - טומאת הגוף - מסתבר שימשיך לדבר באותו נושא.

והנפש אשר תאכל - לשון נקבה

בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו - לשון זכר - משמע שבטומאת בשר - לשון זכר- איירי
וזכרתה הנפש ההוא מעמיה - לשון נקבה

הפסוק לאחריו מדבר בטומאת הגוף, ומעורבת לשון זכר ונקבה;
ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא - לשון נקבה
ואכל מבשר זבח השלמים אשר לה' - לשון זכר
וזכרתה הנפש ההוא מעמיה: - לשון נקבה
א"כ אל תתמה על הפסוק הקודם.

ויקרא ז, יט - כא

◇ אחרים

והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו וזכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא ז, כ

עונש לאוכל (קדשים) תרומה ומעשר בטומאת הגוף

זבחים מג: - מד.

קדשים - בכרת, מעשר - בלאו, תרומה - במיתה בידי שמים
אין הבדל אם נטמא במת או בשרץ

ויקרא פרק כב

- א. וידבר ה' אל משה לאמר:
- ב. דבר אל אהרן ואל בניו ויגורו מקדשי בני ישראל ולא יזלכו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני ה':
- ג. אמר אלהם לדרתכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים [קדשים] אשר יקדישו בני ישראל לה' וטמאתו עליו
וזכרתה הנפש ההוא מלפני אני ה':

ד. איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים [מעשר] לא יאכל עד אשר יטהר

והנגע בכל טמא נפש [חמורות] או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע:

ה. או איש אשר יגע בכל שרץ [קלות] אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו:

ו. נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רוזן בשרו במים:

ז. ובא השמש וטהר ואזר יאכל מן הקדשים [תרומה] כי לזמו הוא:

ח. גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני ה':

ט. ושמרו את משמרתו ולא ישאו עליו זוטא במתו בו כי יזלכהו אני ה' מקדשים: